

NÉMETH PÉTER MIKOLA

Mysterium Carnale

(Testté vált hittitok)

NÉMETH PÉTER MIKOLA (1953) Vámosmikola

(Fabó Kingához, az ő szavaival is,
Egy újszülötthöz szólva.)

(homlokéj)

Két elvakult szempár,
Egymásba égő ablakok.

(piros magány közepén)

*Két mosolytalan sínszár
között, a szerelem foltjait
már rég fölmeszelték.
A rejtett vörösek melege
hellyel kínál.
Átrétegződik a tavasz.
Tulipánok, rózsák zaja,
Szobrok szeletei a tájban;
Kimérák, angyaloszlopok,
Szárnyas ajtók és szárnyas ablakok
Naprakész angyalfelfogásban.
Imát patakzó szájak.
Vérbokréták, fénycsokrok:
Krisztusiak és Krisztustalanok
Vad tömjénillatárban.
Freskóégre nyíló rózsák, füstkaméleonok.
Fagymintázta frízek, fugák, ívsorok
Hasadt harmóniában.*

Apokrif dallamokat visszhangzó testtemplomok,
CsontVárkoponyák. TüdőKatedrálisok:

(Víz és kereszt...)*

Introítus a testmelegbe.
 Glória a forró rostokon.
 Könyörgés csillapodásért,
 Áldozat a jéghideg oltárokon

B)

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Most egyszerre történik az és ugyanaz.

Hamlet égszínkék.
 Hamlet szomorú.

C)

Al - le, al - le - lu - ja.

(ez már a szemháj nélküli hajnal)

a horizonton
                   kibékíthatetlenül
   a derengés...

(Vác–Budapest, 1987–89)

Pilinszky palimszeszt(usz)

Milyen lesz az a *VisszaSejtesít*,
 amiről csak hasonlatok beszélnek,
 olyasfélék, mint oltár, szentély,
 megtérés, kézfogás, ölelés;
 Fűben, fák alatt megterített asztal,
 ahol nincs első és nincs utolsó vendég.
 Végül is milyen lesz, milyen lesz
 az a nyitott szárnyú ikaroszi
 emelkedő zuhanás, az a *VisszaHáramlás*
 a Temenosz lángoló szívébe, közös fészkébe?
 – Nem tudom, és mégis, hogyha
 valamit tudok, hát ezt igen:
 a forró folyosót, a nyíl egyenes labirintust,
 melyben mind tömöttebb és
 mind tömöttebb és egyre szabadabb
 a tény, hogy repülünk.

* Idézet Tűz Tamás azonos című verséből.